

HOE HET BIJ ONS THUIS WAS . . .

Toen ik geboren ben, was ik nog heel jong.

Mijn vader en moeder waren niet thuis, want het was een lentedag, dus waren ze op het aardappelland.

Dat land was niet van ons hoor, maar wij haalden er altijd wel onze aardappels vandaan.

Wij waren thuis met zo'n 20 kinderen, 10 jongens, 8 meiden en een tweeling, maar er kan er in die tijd ook wel eentje bij gekomen zijn want mijn moeder was net een autobus, er zat altijd wel volk in.

Het slapen gaan was bij ons wel moeilijk want wij hadden maar één slaapkamer en het ging dan ook zo: de eerste werd voor in bed gelegd en als die sliep werd die er weer uitgehaald en tegen de muur gezet en dan was de volgende weer aan de beurt.

Met het wakker worden namen ze het ook niet zo nauw, ze hebben mij eens veertien dagen tegen de muur laten staan voordat ze het in de gaten kregen.

Onze wekker was een emmer, en als die vol was dan was het zes uur. En als mijn vader te veel gedronken had liep de wekker over. Ja, wij waren allemaal erg knap en bijdehand.

Eén van mijn broers is kunstenaar, hij gaat met een oude jas naar het café en komt met een nieuwe aan weer thuis.

En één van mijn zusters die is zo bijdehand, die gaat naar de markt en heeft ze daar kopjes gekocht. Maar weet je wat zo jammer is? De oortjes zitten aan de verkeerde kant.

Mijn moeder spoelde de luiers nooit uit, want wij zijn namelijk grootgebracht met melkpoeder, ze kon ~~ze~~ daarom zo weer uitschudden.

We moesten altijd erg zuinig wezen en daarom werd het WC-papier aan twee kanten gebruikt en dan ging het nog naar de stomerij.

Mijn vader, die kon niet zo goed meer horen want wij hadden hem de oren van de kop gezeurd.

Bij ons thuis aten we ook niet met mes en vork, nee, wij deden allemaal de mond open en mijn moeder mikte d'r wat aardappels in en dan deed mijn vader 't mondstuk weer dicht.

Mijn broers heten allemaal Jan, behalve onze Frits, die heette eigenlijk Hendrik.

Een zuster van mij hè, die heeft verkering met een jongen maar die heeft maar 1 oog en als ze hem onder 4 ogen wil spreken, moet ik er altijd bij zijn want ik kan ook maar met 1 oog kijken.

En dan de jongste van het stel, altijd klaagt hij over buikpijn, maar mijn moeder zegt: jongen wees blij dat je een buik hebt, want als je geen buik had vielen de aardappels zo in je onderbroek.

Mijn oudste broer is 49 jaar, hij had 50 kunnen zijn maar hij is een jaar ziek geweest.

Mijn andere zuster is zo verschrikkelijk scheel, als ze moet huilen rollen de tranen over haar schouders.

Toen ik zelf op school kwam was ik 6 jaar en ik kon altijd best met de meester opschieten en daarom mocht ik verschillende klassen twee keer doorlopen. De anderen moesten ieder jaar weer naar een andere klas.

De meester vroeg mij eens een keer, als je bij de bakker 12 euro schuld hebt en bij de slager 10 euro en bij de groenteboer 3 euro, hoeveel schuld heb je dan? Ik zei dat ik dat niet wist want als wij zoveel schuld hebben dan gaan we meestal meteen verhuizen.

O ja, zaterdags gingen we altijd in de tobbe. Mijn moeder zette een grote tobbe midden in de kamer en dan gingen er een paar tegelijk in. Ze ging dan met een boender een paar keer heen en weer en als wij dan schoon waren moesten we er uit. Mijn moeder ging dan nog een keer met de hark door het water om te kijken of er nog eentje in zat.

Het was bij ons ook niet al te schoon, de muizen liepen met gasmaskers op.

En dan moest ik eigenlijk nog van de anderen vertellen, maar dat weet ik niet zo goed meer. Alleen nog van onze Hendrik, toen die van school kwam moest hij helpen bij onze smid. Die gaf hem een hamer en zei tegen Hendrik: als ik knik dan moet je slaan. Nou hij heeft maar één keer geknikt.

Zo nu weten jullie hoe het bij ons thuis vroeger was